

Hasseltse leraar mobiliseert 250 scholen in 69 landen

Gelauwerde Koen Timmers (38) ontvouwt internationaal project tegen klimaatverandering

► KINDEREN IN VIETNAM VERZORGEN PLANTJES IN GERECYCLEERDE POTJES. HET PROJECT CLIMATE ACTION VAN KOEN TIMMERS VEROVERT DE PLANEET. RV

Tweehonderdvijftig scholen over de hele wereld laten stilstaan bij de klimaatverandering. Het project van de Hasseltse leerkracht Koen Timmers krijgt steun van Microsoft en de dalai lama. 'Leerlingen leren door contact met leeftijdgenoten uit andere landen nieuwe leefwerelden kennen.'

Van REMY AMKREUTZ

Aandacht vragen voor klimaatverandering. Het is de drijfveer achter het project Climate Action van de Hasseltse informaticaleerkracht Koen Timmers. Hij brengt vandaag 250 scholen uit 69 landen samen en krijgt daarbij steun van de dalai lama, biologe Jane Goodall, weerman Frank Deboosere en Microsoft.

"Het draait niet zozeer om de klimaatop die de komende dagen in Bonn plaatsvindt, maar wel om de zeventien duurzame ontwikkelingsdoelen van de Verenigde Naties", zegt Timmers. "Het is echt mijn bedoeling om tegen 2030 door het onderwijs de wereld een beetje beter te maken. En ja, ik ben de eerste om toe te geven dat dit nogal Bond zonder Naam-achtig klinkt."

Tijdens het klimaatproject, dat vorige maand van start ging en nu zijn laatste week ingaat, kiezen de leerlingen zelf waarmee zij aan de slag gaan. De leerkrachten geven bewust geen les, maar ze zijn mentoren en gidsen de kinderen tijdens hun zoektocht naar kennis over klimaatverandering. Op basis daarvan gaan leerlingen op zoek naar oplossingen en worden er video's of presentaties gemaakt. Ook wisselen ze met behulp van Skype informatie uit met leerlingen uit andere landen.

"In Sierra Leone besteedde een klas bijvoorbeeld aandacht aan de modderstromen die er in augustus voor honderden doden zorgden. Ook enkele van hun schoolgenoten en leerkrachten waren omgekomen. De leerlingen stuurden mij foto's door van hun presentatie en ik heb daar een filmpje van gemaakt. Zo krijgen jongeren uit andere landen toch mee wat voor een impact zo'n ramp heeft. Ze leren compleet andere leefwerelden kennen door het contact met leeftijdgenoten uit andere landen, en bedenken eigen manieren om daarmee om te gaan. Een Canadese school heeft zo een koraalrif in 3D geprint, terwijl Roemeense leerlingen een game over het klimaat bouwden."

Vluchtelingenkamp

Timmers is niet aan zijn proefstuk toe. Eerder bedacht hij kleinere internationale onderwijsprojecten over andere duurzame ontwikkelingsdoelen, zoals de toegang tot schoon water en gendergelijkheid.

Maar het begon in april 2015 met het vluchtelingenkamp Kakuma in Kenia. Op een onderwijsconferentie raakte Timmers per toeval in gesprek met een beleidsmedewerker van een lokale ngo. Niet lang daarna stuurde Timmers zijn eigen laptop naar Kenia en begon hij tientallen vluchtelingenkinderen internetonderwijs te geven.

"Toen ik twintig was, won ik met mijn scriptie een prijs. Ik mocht als net afgestudeerde leerkracht naar Zuid-Afrika om er in de townships scholen te bezoeken. Het was de eerste keer dat ik zo'n armoede zag en het heeft, achteraf gezien, mij de ogen wel geopend. Toen een ngo-medewerker mijn hulp vroeg, wist ik niet dat er geen laptops en nauwelijks internettoegang waren. Maar ik had een belofte gedaan en ik vond dat ik ermee aan de slag moest gaan. Minister De Croo doneerde twintig laptops en door crowdfunding konden we computers en zonnepanelen sturen. Vandaag geven we met honderd leerkrachten les aan de vluchtelingen."

Nobelprijs

Het leverde Timmers, die al door Microsoft werd omarmd als onderwijsexpert, eind vorig jaar een nominatie op voor de Global Teacher Prize. Er waren 20.000 kandidaten voor deze Nobelprijs voor leerkrachten, maar hij eindigde toch bij de 50 beste ter wereld. Ook met zijn klimaatproject viel de Limburger in de prijzen: vorige maand werd hij door de Finse onderwijsorganisatie HundrED uitgeroepen tot een van de honderd belangrijkste onderwijsvernieuwers. Ondanks de vele bekroningen blijft Timmers zelf liever op de achtergrond.

"Het opent veel deuren. Zo heb ik mijn plannen kunnen voorstellen aan Amerikaanse senatoren en schrijf ik mee aan een boek dat in Davos zal worden gepresenteerd op het World Economic Forum. Maar het gaat mij niet om bekendheid of geld. Ik verdien niets aan de projecten en dat hoeft ook niet.

"Het is wel heftig. Op een gemiddelde dag moet ik, naast mijn lesopdrachten voor de Hogeschool PXL en een Centrum voor Volwassenenonderwijs, nog driehonderd mails beantwoorden. Als ik eerlijk ben, heb ik hier nooit van gedroomd. Ik was nooit bij de allerbesten op school en dacht niet dat ik zoiets zou kunnen doen. Maar als je hard werkt, kun je er toch geraken."
